

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 17 februari 2020
Rolnummer 2013/AB/717
Beslissing waartegen beroep

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - toelagen door FAO
tegensprekelijk arrest
heropening der debatten

HET FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR BEROEPSRISICO'S (afgekort Fedris) voorheen HET FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN, (KBO nr. 0206.734.318) met maatschappelijke zetel te 1210 BRUSSEL, Sterrenkundelaan 1, appellant, vertegenwoordigd door mr. Liliane VERSLUYS, advocaat te 3000 LEUVEN, Vismarkt 8

tegen

LCM, (KBO nr. 0411.702.543) met maatschappelijke zetel te Haachtsesteenweg 579 bus 40, 1031 BRUSSEL, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. Valerie BECKERS loco mr. Vincent VAN OBBERGHEN, advocaat te 1800 VILVOORDE, Medialaan 28b, 4e verdieping

**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank te Brussel op 10 januari 2013, 26e kamer (A.R. 05/9572)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 05 juli 2013,
- het tussenarrest van dit hof van 20 oktober 2014,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

**

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 09 december 2019, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

I. De feiten en de rechtspleging die voorafging

1.

De heer C. was het slachtoffer van een arbeidsongeval op 21 december 1962. Hij was aangesloten bij een ziekenfonds van de LCM (Landsbond van Christelijke mutualiteiten).

De LCM betaalde voor de heer C. tegemoetkomingen voor geneeskundige verstrekkingen die het gevolg waren van het arbeidsongeval.

De LCM heeft uitgavenstaten bezorgd aan het FAO, die daarvan een deel aan de LCM terugbetaalde:

- uitgavenstaat nr. 1 van 12 maart 1997: het FAO betaalde 21.710,86 euro op 13 juli 1999;
- uitgavenstaat nr. 4 van 17 april 2001 voor 41.608,38 euro : het FAO betaalde 15.095,67 euro op 29 maart 2002;
- uitgavenstaat nr. 5 van 5 maart 2004 voor 6.665,10 euro : het FAO betaalde 4154,75 euro op 26 augustus 2004.

De LCM zond op 25 maart 2003 een aangetekende brief gedateerd 24 september 2003 waarin zij het FAO aanmaande tot betaling van 3314,84 euro als intrest op de uitgavenstaat nr. 4.

De LCM zond op 3 juni 2004 een aangetekende brief om de verjaring te stuiten wat betreft de uitgavenstaat nr. 5. (stukken 1,2,3,4,5,6 dossier LCM).

2.

Op 19 mei 2005 liet de LCM het FAO dagvaarden en vorderde hij 8693,59 euro .

De gedetailleerder berekening van deze vordering bleek uit het stuk 4 van de LCM :

- *5.583,56 euro ten titel van wettelijke intrest op een bedrag van 21.710,86 euro van de gemiddelde betalingsdatum van 16 december 1995 tot en met 13 juni 1999*
- *(3314,84 euro - 923,52 euro =) 2.391,32 euro ten titel van wettelijke intrest op een bedrag van 15.095,67 euro van de gemiddelde betalingsdatum van 8 februari 1999 tot en met 29 maart 2002*
- *718,71 euro ten titel van wettelijke intrest op een bedrag van 4.154,75 euro van de gemiddelde betalingsdatum van 8 maart 2002 tot en met 26 augustus 2004.*

3.

Met een vonnis van 10 januari 2013 verklaarde de arbeidsrechtbank van Brussel de vordering van de LCM ontvankelijk en gegrond en veroordeelde het FAO tot betaling van 8693,59 euro ten titel van wettelijke intresten, meer de gerechtelijke intresten.

De rechtbank verklaarde het vonnis uitvoerbaar en veroordeelde het FAO tot de kosten begroot op 86,10 euro dagvaardingskosten en 240,50 euro rechtsplegingsvergoeding (327 euro in totaal).

4.

Het vonnis werd betekend op 28 juni 2013, met bevel tot betaling. Het FAO stelde op 5 juli 2013 hoger beroep in.

5

Het FAO betaalde op 19 juli 2013 en op 28 augustus 2013 het volledige bedrag van de veroordeling, de gerechtelijke interest en de kosten zoals berekend door de gerechtsdeurwaarder (stuk 2 Fedris; stuk 19 LCM), hetzij : 8693,59 euro als hoofdsom (wettelijke interest), 3705,01 euro (gerechtelijke interest tot 3 september 2013) en de kosten (326,60 euro kosten begroot in het vonnis en 368,08 euro kosten van betekening).

6.

In het tussenarrest van 20 oktober 2014 besliste dit arbeidshof, anders samengesteld, reeds het volgende : “ *Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond,*

Vernietigt het bestreden vonnis;

Verklaart de vordering in de mate zij betrekking heeft op de uitgavenstaten 1 ontvankelijk doch ongegrond wegens verjaring;

Verklaart de vordering in de mate zij betrekking heeft op de uitgavenstaten 4 en 5 ontvankelijk;

Alvorens recht te doen en - behoudens minnelijke regeling tussen partijen - heropent de debatten teneinde LCM toe te laten een correcte becijfering te maken van de door haar gevorderde interest m.b.t. uitgavenstaat 4 en 5, rekening houdend met de correcte wettelijke interestvoet en met het beginsel dat de interest becijferd moet worden vanaf het ogenblik van de eisbaarheid van de overeenstemmende vergoedingen; en teneinde FAO toe te laten de eindberekening op te stellen zowel wat betreft uitgavenstaat 4 als 5, gelet op haar gedane betalingen en mits voorlegging van het bewijs van de betaaldaten door LCM;

Vraagt LCM stelling te nemen m.b.t. het anatocisme;”

7.

Inmiddels werd het FAO omgevormd tot Fedris ¹

---

¹ wet van 16 augustus 2016 met betrekking tot de fusie van het fonds voor arbeidsongevallen en het fonds voor de beroepsziekten tot stand, waarvan het artikel 3

II. De vordering van de LCM na het tussenarrest

8.

De LCM heeft een nieuwe berekening gemaakt van de wettelijke intrest op basis van artikel 42, derde lid van de Arbeidsongevallenwet, op de uitgavenstaat nr. 4 en de uitgavenstaat nr. 5.

In zijn laatste conclusies na het tussenarrest vordert de LCM de veroordeling van Fedris tot betaling van:

- de wettelijke intrest op de uitgavenstaat nr. 4: 118,04 euro,
- de wettelijke intrest op de uitgavenstaat nr. 5: 751,08 euro,
- hetzij in totaal: 869,12 euro,

te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf 19 mei 2005 (dit is de datum van de dagvaarding), minstens vanaf 4 oktober 2012 (de datum van de eerste conclusies van de LCM in eerste aanleg).

III. De vordering van Fedris

9.

Fedris stelde in hoger beroep een tegenvordering in en vordert In zijn syntheseconclusies na het tussenarrest :

“ Het bestreden vonnis van 10.01.2013 te wijzigen en De oorspronkelijke vorderingen van de LCM als onontvankelijk, minstens als ongegrond af te wijzen met inbegrip van zijn vordering tot betaling van de gerechtelijke intresten,

De LCM te veroordelen tot terugbetaling van de sommen die het FAO betaalde in uitvoering van het bestreden vonnis van 10.01.2013, zijnde 12.398,60 EUR + 694,68 EUR (kosten van de betekening-bevel op verzoek van de LCM), te vermeerderen met de gerechtelijke intresten en de gerechtskosten met inbegrip van de rechtsplegingvergoedingen in eerste aanleg t.b.v. 240,50 EUR en in beroep t.b.v. 320,65 EUR in toepassing van artikel 1017 Ger.Wb.;”.

IV. Bespreking

a. De LCM was gesubrogeerd in de rechten van het slachtoffer van het arbeidsongeval

---

bepaalt: “Het Fonds voor arbeidsongevallen, opgericht door het koninklijk besluit nr. 66 van 10 november 1967 tot verruiming van de bevoegdheden van de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen en tot wijziging van haar benaming in "Fonds voor arbeidsongevallen", wordt op 1 januari 2017 het Federaal agentschap voor beroepsrisico's, afgekort "Fedris".

10.

De LCM heeft de medische kosten voorgeschoten en heeft deze teruggevorderd van Fedris op basis van artikel 136§2 van de ZIV-wet², dat immers bepaalt:

“ § 2. De bij deze gecoördineerde wet bepaalde prestaties worden geweigerd indien voor de schade voortvloeiend uit ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, krachtens een andere Belgische wetgeving, een vreemde wetgeving, het interne stelsel van een internationale of supranationale organisatie of in het gemeen recht werkelijk schadeloosstelling is verleend. Belopen de bedragen welke krachtens die wetgeving, het interne stelsel van een internationale of supranationale organisatie of het gemeen recht worden verleend evenwel minder dan de prestaties van de verzekering, dan heeft de rechthebbende recht op het verschil ten laste van de verzekering.(...)”

De prestaties worden, onder door de Koning bepaalde voorwaarden, toegekend in afwachting dat de schade effectief wordt vergoed krachtens een andere Belgische wetgeving, een vreemde wetgeving, het interne stelsel van een internationale of supranationale organisatie of het gemeen recht.

De verzekeringsinstelling treedt rechtens in de plaats van de rechthebbende; deze indeplaatsstelling geldt, tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die krachtens een Belgische wetgeving, een buitenlandse wetgeving, het interne stelsel van een internationale of supranationale organisatie of het gemeen recht verschuldigd zijn en die de in het eerste lid bedoelde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.”.

11.

De indeplaatsstelling of subrogatie waarvan sprake in de voormelde bepaling hield ook in dat de LCM niet alleen de medische kosten die hij betaalde kon terugvorderen maar ook dezelfde wettelijke interest kan vorderen die Fedris verschuldigd was aan het slachtoffer van het arbeidsongeval op basis van artikel 42, derde lid van de Arbeidsongevallenwet, in de versie zoals van toepassing op de feiten (vgl. Cass., 12 november 1990, A.C., 1990-91, 300; J.T.T., 1991, 202).

b. de wettelijke intrest op de uitgavenstaten op basis van artikel 42, derde lid van de Arbeidsongevallenwet

12.

De LCM vordert de wettelijke interest vanaf de datum dat hij de medische kosten had voorgeschoten, tot de datum van de terugbetaling door Fedris.

In zijn arrest van 19 februari 2007 oordeelde het Hof van Cassatie, in een gelijkaardige betwisting tussen het FAO (verzoeker in cassatie) en het LCM als volgt :

---

² Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

“1. Krachtens artikel 42, derde lid, van de Arbeidsongevallenwet, is op de in deze wet bedoelde uitkeringen van rechtswege interest verschuldigd vanaf het ogenblik waarop zij eisbaar worden.

Deze wetsbepaling is een afwijking op artikel 1153, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek.

2. Met de term “uitkeringen” heeft de wetgever in voormeld artikel 42, derde lid, alle bedragen bedoeld die krachtens de Arbeidsongevallenwet verschuldigd zijn, ongeacht de schuldenaar ervan.

3. Dienvolgens is de bedoelde interest ook van rechtswege verschuldigd op de in artikel 41, tweede lid, van de Arbeidsongevallenwet door de verzekeringsinstelling betaalde vergoedingen van medische, farmaceutische, heelkundige en verplegingskosten vanaf de betaling ervan, wanneer deze verzekeringsinstelling van de wetsverzekeraar of desgevallend van de eiser de terugbetaling vordert van deze vergoedingen.”.

Het hof sluit zich aan bij deze redenering.

Artikel 42, derde lid, van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, in de versie zoals van toepassing in deze zaak, bepaalde immers “Op de in deze wet bedoelde uitkeringen is van rechtswege interest verschuldigd vanaf het ogenblik waarop zij eisbaar worden.”.

Dit wetsartikel werd pas gewijzigd door de wet van 8 juni 2008, dat uitwerking had vanaf 16 juni 2008, en artikel 42 bepaalt thans: *“De tijdelijke vergoedingen zijn betaalbaar door de verzekeringsonderneming op dezelfde tijdstippen als het loon.*

De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit bepalen onder welke voorwaarden, volgens welke modaliteiten en met welke periodiciteit de jaarlijkse vergoedingen en vervallen renten, evenals de bijlagen, betaald worden.

Op de in dit artikel bedoelde uitkeringen is van rechtswege interest verschuldigd vanaf het ogenblik waarop zij eisbaar worden. “

13.

Fedris is dus aan de LCM de wettelijke interest verschuldigd vanaf de datum dat de LCM de medische kosten had voorgeschoten.

c. de nieuwe berekening door de LCM na het tussenarrest

14.

De LCM heeft een nieuwe berekening gemaakt van de wettelijke interest.

De LCM licht de berekeningen toe in zijn conclusies en legt ook het bewijs neer van de data waarop hij de prestaties betaalde.

De LCM heeft voor elke betaling van prestaties een gedetailleerde berekening gemaakt van de interest voor de periode tussen de datum van de betaling door de LCM en de datum van de terugbetaling door Fedris aan de LCM (29 maart 2002 voor wat betreft de uitgavenstaat nr. 4; 26 augustus 2004 voor wat betreft de uitgavenstaat nr. 5).

15.

Fedris heeft kennis kunnen nemen van de stukken en de gedetailleerde berekeningen. Fedris betwist de berekening als dusdanig niet maar werpt op dat hij reeds 923,52 euro heeft betaald als interest op de uitgavenstaat nr. 4 voor de periode van 11 mei 2001 (ontvangst uitgavenstaat nr. 4 door Fedris) tot 25 maart 2002 (betaaldatum Fedris).

De LCM vermeldt hierover niets in zijn conclusies. Ter zitting konden de partijen hierover geen uitsluitel geven en vroeg Fedris om wat dat betreft zonodig de debatten te heropenen.

Het hof merkt alvast op dat in de berekening van het oorspronkelijk gevorderde bedrag van 8693,59 euro in het stuk 4 van de LCM er rekening wordt gehouden met een betaling van intresten ten belope van 923,52 euro .

De partijen dienen hierover standpunt in te nemen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Alvorens uitspraak te doen,

Heropent de debatten opdat de partijen standpunt zouden innemen wat betreft het bedrag van 923,52 euro dat Fedris zou betaald hebben als interest op de uitgavenstaat nr. 4 voor de periode van 11 mei 2001 tot 25 maart 2002.

Zegt dat de LCM zijn conclusies hieromtrent dient neer te leggen op de griffie van het arbeidshof en mede te delen aan de raadsman van de andere partij uiterlijk op vrijdag 29 mei 2020;

Zegt dat FEDRIS zijn conclusies hieromtrent dient neer te leggen op de griffie van het arbeidshof en mede te delen aan de raadsman van de andere partij uiterlijk op vrijdag 4 september 2020;

Zegt dat de LCM zijn syntheseconclusies hieromtrent dient neer te leggen op de griffie van het arbeidshof en mede te delen aan de raadsman van de andere partij uiterlijk op vrijdag 6 november 2020;

Zegt dat de partijen alle stukken die zij voor en na het eerste tussenarrest hebben neergelegd, opnieuw zullen neerleggen.

Zegt dat partijen hieromtrent zullen worden gehoord op de openbare zitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 14 december 2020 te 14 uur 30', in de zaal 0.6, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel;

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan,

Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

C. CORBISIER,	raadsheer,
E. MAGNUS,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
T. DE RIJCK,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
Bijgestaan door	
D. DE RAEDT,	griffier

C. CORBISIER

D. DE RAEDT

E. MAGNUS

T. DE RIJCK

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 17 februari 2020 door

C. CORBISIER, raadsheer,
D. DE RAEDT, griffier

C. CORBISIER

D. DE RAEDT